

ישראל בעולם הזה, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי ואשריהם בעולם הבא שניצולים מן כל
ההיכלות הטומאה, וכולם עולים בהיכלות הקדושה והטובה.

מכל הצדדים והפיתויים צריך להשמר מהיצר הרע ותחבולותיו

עַד הָכָא שְׁבַע הַיְכָלִין עד כאן נתבארו שבעה היכלות, מְדוּרֵי
דְסִטְרָא מְסִאָבָא מדורים של סטרא דטומאה, מְסִטְרָא דְנַחֲשׁ
מצד הנחש היא נוק' דקלי' והיכלותיה (מהרח"ו) [צא], זְכָאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן
דְאַשְׁתְּזִיב מְנִיָּה אשרי חלקו של מי שניצל ממנו, וּמְלַחֲשׁוּתִיָּה,
דְלֹא יִתְנַשֵּׂיךְ מְנִיָּה ומלחישותיו, שלא ינשך ממנו, שלא יחטא, וְלֹא יִטִּיל
בֵּיהּ אֲרָסָא ולא יטיל בו ארס, דְיִמּוּת בֵּיהּ שִׁמּוּת בּוֹ. (דף רס"ח ע"ב) מְכַל
סְטְרִין אִית לְאַסְתְּמָרָא מְנִיָּה מכל הצדדים יש להשמר ממנו (סוד הה'
היכלות אמצעיים שהם חג"ת נ"ה סוד הצדדים), מְעִילָא וּמִתְתָּא וגם מלמעלה
ומלמטה (סוד היכל העליון דכחב"ד, והתחתון דיסוד ומלכות). ומבאר הטעם שצריך להנצל
מעליון וגם תחתון, כִּי מֵאֵן דְיִשְׁתְּזִיב מִרִישָׁא מי שניצל מן ראשו סוד היכל
העליון דכחב"ד שבו, לָא יִשְׁתְּזִיב מִזְנָבָא לא מחייב שינצל מן ההיכל התחתון
דיסוד ומלכות. כִּד אָכִיף רִישָׁא כי כאשר מכופף ראשו, זְקִיף זְנָבָא
מעלה את זנבו סוד היכל התחתון, מְחִי וְקָטִיל ויכול להכות ולהרוג, חלילה.

אור הרשב"י

[צא] וי' דרגות העליונות הם סוד הרוכב וליליית' שהם י' דרגין וז' הכילין (אור החמה
שהוא סמא"ל, נמצא כי נחש ורוכבו הוא בשם מהרח"ו). ועיין לקמן.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אם ישוך הנחש בלא לחש – מעשי התחתונים גורמים

וְעַם כָּל דָּא ועם כל זה לא יכול לעשות מאומה בלי לקבל רשות מלמעלה, כמו

שומר הכתוב (קהלת י) **אִם יִשְׁוֹךְ הַנְּחָשׁ בְּלֹא לַחֵשׁ** וכי ישוך

הנחש בלי שילחשו לו מן השמים. **בְּמַה דִּתְנִינָן** כמו ששנינו (מס' בבא בתרא טז

ע"א), שהנחש בתחילה **נָטִיל רִשׁוֹ** לוקח רשות **וְאִפִּיק נְשַׁמְתָּא** ורק אח"כ

נוטל את הנשמה. **בְּגִין כֶּךָ** משום כך **אֶצְטְרִיד לִיהַ לְבַר נֶשׁ**

לְאַסְתְּמָרָא צריך לו לאדם להזהר, **דְּלֹא יְחֹב** שלא יחטא **קָמִי**

קְדָשָׁא בְּרִידָהוּא לפני הקב"ה, **בְּגִין דְּלֹא יִלְחִישׁוּ לִיהַ** כדי שלא

ילחשו לו **לְהַהוּא תוּיָא דִּינְשׁוּךְ וַיִּקְטַל** לאותו נחש שינשוך ויהרוג

חלילה. (ס"א זכאין אינון צדיקיא) אשרי אלו הצדיקים **דִּי־עֵין אַרְחִין**

קְדִישֵׁין שיודעים דרכים הקדושים **לְמִיְהוּדָהוּ בְּהוּ** ללכת בהם **דְּלֹא**

לְמִיְהוּדָהוּ שלא ללכת **בְּתַר הַהוּא תוּיָא בִישָׂא** אחר אותו נחש רע

סְטָרָא אַחְרָא מְסַאבָּא צד הרע הטמא **וּמְתַפְרִישֵׁי מְנִיהַ** ונבדלים

ממנו **וְלֹא אַתְּפַתּוּ אַבְתְּרִיהַ** ולא נתפתו אחריו **זְכָאִין אִינוּן**

בְּעֵלְמָא דִּין אשריהם בעולם הזה **זְכָאִין אִינוּן בְּעֵלְמָא דְאַתִּי**

אשריהם בעולם הבא.

עד כאן היכולות דנוק' דקלוי'

הנשמה נבראה מעפר וצריך לזכות ולהיות מרכבה לשכינה הנקראת עפר

וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֹפָר מִן הָאֲדָמָה. (בראשית

ב) בא לבאר דפסוק זה מדבר על נשמת האדם, שהרי הפסוק אמר **עֹפָר**

אִיהוּ, וְלֹא חוֹמֶר עפר הוא ולא אמר חומר המורה על החומריות והגסות אלא

עפר שהיא המלכות (מקדש מלך) דאצילות. **עֹפָר אִיהוּ** האדם דהיינו נשמתו נבראה

מעפר, **וַיִּתּוֹב לְעֹפָרָא** ולאחר מיתתו ישוב לעפר כי יחזור לשורשו שהיא מלכות

דאצילות. **כִּמֹּה דְאֵת אָמֹר** כמו שנאמר על אדם הראשון, (בראשית ג) **כִּי**

עֹפָר אַתָּה וְאֵל עֹפָר תָּשׁוּב, לְבִתְר דְּחֻטָּא וכל זה לאחר שחטא,

(נ"א לְבִתְר דְּחֻטָּא אַתְּעֵבִיד מְזוּנָא לְנַחֵשׁ) **וּבְגִין כֶּךָ** ומשום כך **כְּתִיב בֵּיהּ**

בְּנַחֵשׁ כתוב בקללת הנחש, לאחר חטא אדם הראשון, **וְעֹפָר תֹּאכַל כָּל**

יְמֵי חַיֶּיךָ. ומבאר **עֹפָר דָּא הוּא אָדָם** עפר זה הוא נשמת האדם שבאה

מהמלכות הנקראת עפר, **דְּכְתִיב** שהרי כתוב באדם **כִּי עֹפָר אַתָּה וְגו'** כי

ניתנה רשות לנחש לשלוט על נשמתו של האדם ע"י שיגרום לו לחטוא. **וּבְגִין כֶּךָ**

כְּתִיב עֹפָר ומשום כך כתוב ביצירת האדם ויצר ה' אלהים עפר מן האדמה, **וְלֹא**

כְּתִיב אֲדָמָה, וְלֹא חוֹמֶר ולא נאמר אדמה ולא חומר, כי בא לרמוז שהאדם

צריך לזכות להיות מרכבה לשכינה הנקראת עפר, **וּכְתִיב** ונאמר (ישעיה סה)

וְנַחֵשׁ עֹפָר לְחֶמוֹ כי אם ח"ו לא נדבק בשכינה נאמר נחש עפר לחמו הוא יכול

לשלוט בנשמתו הנקראת עפר חלילה.

הקיצו ורננו שוכני עפר עד שיבער הקב"ה אותו הרוח הרע מהעולם והשכינה תקום מעפרה

עַד יִתְעַר קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וכל זה הוא עד שיתעורר הקב"ה, **וַיִּבְעַר לְהַהוּא רוּחַא מְסַאבָּא מֵעֲלָמָא** ויבער לאותו רוח הטומאה מן העולם, **דְּכִתִּיב** כמו שכתוב, (ישעיה כה) **בְּלַע הַמּוֹת לִנְצַח וְגו'** הקב"ה יבטל סוד המות שהם ס"מ ובת זוגו לילי"ת, **וַיִּקִּים לְהַהוּא עֶפְר** ויקים לשכינה הנקראת עפר, וכן לכל הנשמות שנקראות שוכני עפר, **וַיִּתְעַר לִיָּה לְמַחְדֵי בְּעֲלָמָא** ויעורר אותן לשמוח בעולם, **דְּכִתִּיב** כמו שנאמר (ישעיה כו) **הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְר וְגו'** [צב] וכוונתו שבתחית המתים הקב"ה יעיר לכל שוכני עפר ויבשר להם שנתבטל היצר שהחטיא אותם ואז הם ישמחו וירננו.

אור הרשב"י

שנאמר כי טל אורות טלך מאי וארץ רפאים תפיל אלו עכו"ם שהיו אומרים לישראל גבורים אנחנו עושי מלחמה אנחנו מי יוכל לעמוד לפנינו והקב"ה יעשה בהן נקמות גדולות ויפילם לפני בני ישראל שנאמר וארץ רפאים תפיל ומפני מה זכה אליהו שהחיה את המת מפני שעשה רצונו של הקב"ה והיה מתאנה על כבודו של הקב"ה ועל כבודן של ישראל כאלו נאבדו שונאים של ישראל ובכל דור ודור שהיה אליהו מוצא בני אדם צדיקין היה מגנפן ומחבקן ומנשקן ומברך ומשבת ומרומם ומגדל ומקדש לשמו של הקב"ה, עכ"ל.

[צב] בתנא דבי אליהו (רבה פרק ה) איתא וז"ל: מכאן אמר דהע"ה יהי חלקי עם אלו שהם ממיתין את עצמן על ד"ת שנאמר (תהלים יז) ממתים ירך ה' וגו' חלקם בחיים וגו' הקיצו ורננו שוכני עפר מכאן אמרו כל הנעשה שכן לעפר בחייו עפרו ננער לתחית המתים וכל שאינו נעשה שכן לעפר בחייו אין עפרו ננער לתחית המתים לכך נאמר הקיצו ורננו שוכני עפר שוכני עפר לא נאמר אלא שוכני עפר אלו בני אדם שמשכינים עצמם על העפר ללמוד תורה הקב"ה מביא עליהם טל אורות של תורה ומושיבן בין ברכיו ומגנפן ומנשקן ומביאן לחיי עוה"ב

הלימוד היומי